

Jutranja izdaja.

475. številka.

V Ljubljani, v četrtek, dne 29. decembra 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrta leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 24.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petič vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrta leta	" 4-50
na mesec	" 1-60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravištvu: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 25.

Najnovejše vesti. — Brzojavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Delegacijsko zasedanje.

Budimpešta, 29. decembra. Po pol 11. je proglasil minister zunanjih zadev grof Aehrenthal delegacije za otvorene in je pozval starostnega predsednika barona Schwegla, da naj otvori sejo in prevzame predsedstvo. Baron Schwegel je takoj odredil volitev predsednika. Za predsednika avstrijskih delegacij je bil z vsemi glasovi izvoljen delegat dr. Baereureither. Za tem se je vršila volitev nadaljnjih članov predsedstva in je bil zopet z vsemi glasovi izvoljen za podpredsednika delegat prof. Glombinski.

Delegat Dobernig je na to predlagal, da naj se volijo posamezni odseki in sicer odsek za zunanje zadeve, vojni odsek, peticijski odsek, finančni odsek in končno z ozirom na od mnogih strani izraženo željo tudi odsek za bosanske zadeve. Budgetni provizorij je bil odkazan finančnemu odseku, ki je imel včeraj popoldne ob 3. prvo sejo. Prihodnja plenarna delegacijska seja se vrši danes dopoldne ob 11.

Budimpešta, 29. decembra. Pri konstituiranju odseka za bosanske in hercegovinske zadeve je bil za predsednika izvoljen delegat dr. Gessmann. Pri volitvi referenta je prišlo do diference. Od nemške strani je bil namreč za poročevalca predlagan baron Schwegel, dočim so se jugoslovanski delegati zavzeli za to, naj se to mesto prepusti delegatu Fonu. Dosedaj se glede volitve referenta še ni moglo doseči sporazumljenje.

Budimpešta, 29. decembra. Danes bo delegat prof. Masaryk stavil v avstrijskih delegacijah več interpelacij v zadevi afere Vašič na avstrijskega zunanjega ministra grofa Aehrenthala.

Budimpešta, 29. decembra. Finančni odsek avstrijskih delegacij je imel včeraj popoldne ob 3. pod predsedstvom delegata Zazvorke svojo prvo sejo in je sprejel proračunski provizorij tak kakršen je bil predložen.

Budimpešta, 29. decembra. Ogrske delegacije so imele včeraj popoldne ob pol 6. svojo prvo plenarno sejo. Za predsednika je bil izvoljen grof Avgust Szychy. Nato so se vršile v posameznih odsekih dopolnilne volitve. Za tem je skupni finančni minister baron Burian predložil delegacijam 3mesečni proračunski provizorij za leto 1911.

Češko - nemška sprava.

Praga, 29. decembra. »Narodny Listi« poročajo: Druga konferenca načelnikov klubov pri najvišjem deželnem maršalu, princu Lobkowitzu, se vrši v ponedeljek, dne 2. januarja ob 11. dopoldne. K tej konferenci bodo povabljeni poleg poslancev, ki so se udeležili že prve konference, tudi poslanec Choc, kot zastopnik čeških in poslanec Kritzner, kot zastopnik nemških radikalcev. S konferenco v zvezi je sklicanje češkega deželnega zbora in naj bi se na tej konferenci dosegla delomožnost češkega

deželnega zbora. Predlogi, ki bodo glede dnevnega reda sej deželnega zbora stavljeni, bodo najprej obojestranskim plenarnim sejam predloženi v posvetovanje in odobrenje. Šele potem, če bo dnevni red odobren, bo cesarski namestnik stavil vladi predlog, da naj skliče češki deželni zbor k zasedanju.

Pastor dr. Hegemann — oproščen.

Liberce, 29. decembra. Pred tukajšnjim okrožnim sodiščem se je vršila včeraj razprava proti protestantskemu župniku dr. Otmarju Hegemannu iz Ljubljane, ki je bil obtožen, da je zasmehoval katoliške nauke in uredbe. Sodišče ga je oprostilo. Državni pravdnik je prijavil ničnostno pritožbo.

Izgnan časnikar.

Belgrad, 29. decembra. V srbskem časniškem uradu od 1. 1907. sem nastavljeni urednik Emilijan Milesavljević je dobil nepričakovano nalogo, da mora Srbijo v 24. urah zapustiti. Milesavljević je bil pred letom 1907. avstrijski aktivni častnik.

Na Hrvaškem ni več kolere.

Zagreb, 29. decembra. Snočni uradni list prinaša razglas hrvaške vlade, v katerem se konstatira, da v onih krajih hrvaške in Slavonije, ki so bili v poletju kot od kolere okuženi proglašeni, ni več te bolezni. Razglašena se torej Hrvaška in Slavonija kot kolera-prosto. Ta uradni razglas je tem večjega pomena, ker so se v zadnjem času namenoma glede kolere v teh krajih v inozemstvu širile neresnične vesti in je radi teh vesti mnogo trpel promet, trgovina in narodno gospodarstvo spleh.

Preganjanje ruskih podanikov v Avstriji.

Petrograd, 29. decembra. Tu so razširjene vesti, da je dala avstrijska vlada izgnati iz Avstrije mnogo ruskih podanikov in sicer brez vsakega pravega povičja. Med temi je bilo baže izgnanih dosedaj 418 ruskih delavcev. Radi tega namerava vložiti takozvana frakcija oktobristov v ruski dumi interpelacijo na ruskega zunanjega ministra.

Ruski dvorni lov.

Berolin, 29. decembra. »Berliner Tagblatt« se brzojavlja iz Petrograda: Velikanke priprave za dvorni lov v Skierniewicah se pridno nadaljujejo. General Gačnikov se je odpeljal s posebnim vlakom na carjev lovski grad, da uredi potrebno. Med povabljenimi gosti se nahajajo iz Avstrije knez Lichtenberg, mejni grof Pallavicini in dr. Oficijalno se sicer dementira, da se udeleži lova tudi avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand, vendar se sklepa iz tega, da se je odpeljal proti meji dvorni vlak, da pričakuje izredni obisk. Od ruskih dvornikov so povabljeni med drugimi veliki knez Nikolaj Nikolajevič in Nikolaj Mihajlovič in drugi. Iz dobro informirane strani se zatrjuje, da je vabila odredil sam car.

Razvoj in smoter jugoslovanske politike.

II.

Moje mnenje je, da so nazori Nemcev glede trializma povsem napačni.

To dokazuje zadnji dve leti parlamentarne zgodovine avstrijske.

Zakaj vključiti temu, da so bili vsi Slovani z edino izjemo Poljakov združeni v eno edinstveno skupino in so vodili enotno politiko, vendar je ostala še nadalje v veljavi politična metoda dosedanjega vladnega sistema, vsled česar niso mogli Čehi izvajati nasproti Nemcem prav nobene uspeha.

Na podporo s strani Poljakov ne moremo računati. Da bi se nanje opirali, bi bila to naivna politika, zakaj nikdar ne bodo Poljaki na ljubo drugim Slovanom odnehali od svoje praktične in egoistične politike, ker so prepričani, da bi niti koalicija vseh Slovanov ne mogla inavgurirati slovenskega sistema in slovenske vladne metode, češ, da se v Avstriji proti Nemcem ne more vladati.

Zato raje delajo skupno politiko z Nemci seveda vedno v okvirju svojih lastnih interesov.

In tudi Čehom se polagoma vsiljuje prepričanje, da je nemogoče ustvariti slovenski blok.

Tendenco, priti do vlade, opažamo pri Čehih vsak dan jasneje. Njihove težnje merijo na to, da bi vstopili v koalicijo z Nemci in Poljaki.

To njihovo stremljenje jih navede k temu, da bi se ocepili od Jugoslovanov.

Pri takšnem razvoju dogodkov nimajo pričakovati koristi niti Jugoslovani od Čehov, niti Čehi od Jugoslovanov.

Za to je samo logično, da trializem ne more škodovati položaju češkega naroda v državi, ako Čehi v resnici ne morejo pričakovati nobenih koristi od Jugoslovanov.

To pa tem manj, ker bi se v slučaju oživotvorjenja trializma skoro gotovo slovenske pokrajine ne izločile iz avstrijske skupine in bi Slovani v parlamentu izgubili samo 11 poslancev iz Dalmacije ali v najskrajnejšem slučaju 6 poslancev iz Istre.

Izguba za Slovane v avstrijskem parlamentu bi torej ne bila posebno velika, dočim bi se njihova pozicija okrepila že s samim dejstvom trializma.

Trializem bi bil vrhu tega kažipot za federalizem, ki je v interesu vseh Slovanov.

In prav zaradi tega, ker nečejo Nemci in Madžari ničesar vedeti o federalizmu, zato tudi odklanjajo trializem.

Trudijo se, vzdržati dosednji vladni sistem, kakor dolgo je sploh mogoče.

Madžari ne bodo prostovoljno nikdar dovolili trializma, Nemci pa samo v slučaju, če bodo v to prisiljeni vsled separatističnih stremljenj Madžarov.

Kakršen je sedaj položaj, se ni nadejati, da bi prišlo do take radikalne spremembe državnega ustroja, dasi bi trializem nesporno povzročil, da bi se država konsolidirala ter ojačila pozicija habsburške dinastije.

Z oživotvorjenjem trializma bi postala tretja jugoslovanska skupina v državi privlačna točka za srbski državni in za neosvobodene srbske pokrajine.

Če bi Srbi videli, da uživajo Jugoslovani v monarhiji popolno svobodo in avtonomijo, bi si nemara sami želeli, da bi se v kakršnikoli obliki — varuje svojo avtonomijo in gotovo neodvisnost svojih dinastij morda po vzorcu nemških zveznih držav — združili s svojimi soplemenjaki v avstro - ogrski monarhiji.

Sicer pa je vprašanje o uresničenju trialistične ideje ne samo od razvoja notranjih dogodkov v monarhiji, marveč tudi od konjunktur v zunanji politiki, ki pa je za nas v sedanjem momentu neugodna.

Nepošten boj proti resnici.

Ker postavljajo naprednjaki v pravo luč klerikalno »ljubezen« za Ljubljano, se »Slovenec« silno jezi ter imenuje to — nepošten boj proti resnici. Kaj pa je nepošteno? Ali je morda to nepošteno, ako se ljubljanskemu prebivalstvu ilustrira »velika ljubezen« klerikalne stranke do Ljubljane s tem, da se mu pove, kako bočejo klerikalci obrnati z novim cestnim zakonom Ljubljancane vsako leto za stotisoče na korist kmetijskim občinam? Ali je morda nepoštena borba, ako se ljubljanskim prebivalcem pove, da so klerikalci povzročitelji neznosne draginje v Ljubljani, kar neprestano ščevajo svoje pristaše v okolici, da naj liberalnim meščanom prodajajo živila samo proti najvišjim cenam?! Če se torej navajajo proti klerikalcem samo suha dejstva, imenujejo klerikalci to že »nepošten boj«. I seveda, klerikalce pač boli in jezi, ako se jih naslika Ljubljancanom v njih pravi podobi, kot najhujše sovražnike in največje škodljivce ljubljanskega mesta. Klerikalci se pač zavedajo, da ne bo noben pameten Ljubljancan volil v občinski svet klerikalnih kandidatov, čim bo spoznal prave klerikalne načrte glede Ljubljane, ki bi jo klerikalci radi napravili za molzno kravo okoliškemu prebivalstvu.

Gospoda, ali bi raje ne molčali?

Škofovo glasilo piše z očitno škodoželjnostjo o momentanih neprikljih pri nekem zavodu, dasi je nedavno tega pisal dr. Krek, da je absolutno nedopustno, da bi se take stvari izrabljale v politične svrhe, ter slovesno izjavil, da bo klerikalno česopisje v tem oziru postopalo do skrajnosti lojalno. Če je že »Slovenec« tako zgovoren, potem bi nemara tudi nam kazalo, ako bi izpregovorili par besed o klerikalni »Gospodarski Zvezi«! Lahko bi morda podali nad vse zanimivo in ne baš mično sliko o položaju v tem zavodu, toda za sedaj

molčimo. Ako bi pa klerikalna gospoda želela, da vračamo bat za bat, lahko poslužimo s stvarmi, glede katerih bo strmel ves slovenski svet. Zato, gospodje, pamet in zopet pamet!

Sijajen uspeh slovenskega zrakoplovca Rusjana.

O sijajno uspelem zrakoplovnem vzletu Slovenca Edvarda Rusjana v Zagrebu smo na kratko že poročali. Ker pa se slovenska javnost gotovo živo zanima za nepričakovano veliki uspeh slovenskega aviatika, priobčujemo v naslednjem obširnejšem poročilu: V Zagrebu sta se hotela producirati že dva zrakoplovca — Francoz Simon in Madžar Szekely. Toda nobeden ni imel sreče: Simon je pri prvem letalnem poskusu ponesrečil ter zapustil Zagreb z razdejanim zrakoplovom, Madžar Szekely pa se s svojim aeroplanom niti v zrak ni mogel dvigniti. Povsem umljivo je torej, da so bili Zagrebčani precej skeptični tudi nasproti Rusjanovemu letalnemu poskusu.

Prvi javni Rusjanov vzlet je bil določen na ponedeljek popoldne. Dasi ni bilo vreme posebno ugodno, vendar se je zbralo na vojaškem vežbališču okrog 4000 gledalcev. Vežbališče so stražili orožniki, za mir in red pa je skrbel mestna policija. Ob 2. popoldne so potegnili zrakoplov iz hangarja. Rusjan je še enkrat preizkusil konstrukcijo in motor zrakoplova ter se prepričal, da funkcionira vse v najlepšem redu. Ob pol 3. je Rusjan zasedel svoj zrakoplov in pritržil na ramah krmilni aparat, na kar je jel motor funkcionirati. Aeroplan je držalo šest oseb. Ko se je jel propelert vrteti z nad 1000 obrati v minuti ter motor škripati, so se gledalci boječe umaknili iz bližine zrakoplova. V tem trenutku je Rusjan zamahnil z roko in dal znamenje, naj zrakoplov izpuste. Kakor blisk je zrakoplov zdrčal po mokrih tleh ter se po zaletni razdalji kakih 28 metrov veličanstveno dvignil v zrak. Vedno višje in višje se je dvigal kakih 130 do 140 metrov nad zemljo ter se sigurno zibal v ozračju. Navdušenje občinstva je bilo velikansko. Iz tisoč grl je zaorilo »živio« in pretresalo ozračje. Množica je frenetično ploskala in mahala z robcem. Rusjan se je z zrakoplova neprestano zahvaljeval za ovacije. Zrakoplov je frčal okrog vežbališča. Ko je v drugič letel preko hangarja, so započele znova ovacije. Kakor velika ptica se je aeroplan zibal v zraku ter švigal z neverjetno brzino semtertja. Na severni strani vežbališča je napravil smel obrat, se obrnil na desno ter poletel v nasprotni smeri preko glav gledalcev. Rusjan se je dvignil včasih višje,

včasih se je spustil nižje, šinil je sedaj na levo, sedaj na desno, obkrožil še dvakrat vežbališče ter se nato mirno spustil na tla. Med gledalci je nastal vihar navdušenja. Vse je drlo k vrlemu zrakoplovcu ter mu stiskalo roko čestitajoč mu k sijajnemu uspehu. Ožji Busjanovi prijatelji so ga v silnem navdušenju objemali in poljubovali. Športno društvo je podarilo zrakoplovcu krasen lovorjev venec s hrvaškimi trakovi, množica pa je Rusjana dvigala na rame ter ga zmagoslavno nosila po vežbališču. Rusjan je bil ginjen do solz. Ko se je splošno navdušenje poglelo, so zrakoplov zopet spravili v hangar. Ljudje, ki so videli vzlet znanega francoskega aviatika Bleriota v Budimpešti, zatrjujejo, da je bil Rusjanov vzlet gladkejši in sigurnejši kakor Bleriotov. Rusjan priredi drugi javni vzlet prve dni meseca januarja. Drugi dan pravoslavnega božiča se bo Rusjan produciral že v Belgradu; od koder se na to odpravi še v Sofijo, Bukarešt in Carigrad. Ali bi ne bilo mogoče Rusjana pridobiti, da bi priredil vzlet tudi v Ljubljani? Kakor javljajo hrvaški listi, gradita Rusjan in Mercép, ki financira Rusjanovo podjetje, nov dvokrilni zrakoplov. Ta zrakoplov je v gradnji v Gorici, kamor sta se zrakoplovca te dni napotila. Rusjan in Mercép se odpeljeta v Belgrad 5. januarja.

Poročilo o kongresu slovenskih žurnalistov v Sofiji.

»Društvo na bigarskitje publicisti«, oziroma »Vseslovenska časnikarska Zveza« je izdala tiskano poročilo o IX. kongresu slovenskih časnikarjev v Sofiji dne 4., 5. in 6. julija. Poročilo je pisano v bolgarskem jeziku. Na čelu poročila je pozdravna pesem vseučiliškega profesorja v Odesi Aleksandra Borzenka na naslov slovenskih časnikarjev. Koncem poročila so podani fotografski posnetki v Sofiji izhajajočih bolgarskih listov v miniaturi. »Društvo slovenskih časnikarjev« v Ljubljani ima na razpolago 20 takšnih brošur. Kdor se zanima za stvar, lahko dobi po eno teh knjižic pri uredniku R. Pustoslemšku v redakciji »Slovenskega Naroda«.

† Matija Hočevar.

Kakor smo že snoči poročali, je včeraj zjutraj v Velkih Laščah preminul gosp. Matija Hočevar, po vsem Slovenskem dobro znana markantna oseba. Pokojnik, mož nenavadno bistrega duha in neumorne delavnosti, si je s svojim treznim ravnanjem pridobil tolik ugled, da je veljal za enega prvih mož na Dolenjskem. Vse je pri njem iskalo dobrih nasvetov in trdne podpore, katere pokojni gosp.

Hočevar nikomur ni odrekel. Skoro četrt stoletja je z večjo roko upravljal županske posle velikolaščanske in bil političen voditelj celega okoliša. Z Matijo Hočevarjem lega v grob priatna kranjska korenina stare šole. Možu, ki je vzgojil narodno rodbino in s radodarno roko podpiral, karkoli je moglo pospešiti napredek, bodi ohranjen časten spomin!

Silvestrov večer »Ljubljanskega Sokola«.

»Ljubljanski Sokol« priredi, kakor vsakokrat, tako tudi letošnje leto, svoj Silvestrov večer z jako zanimivim sporedom. Omenjamo le, da nastopita gđ. Thalerjeva in g. Povhe, izostali tudi ne bodo že znani in jako priljubljeni marmornati kipi, ki se izvajajo letos v širšem obsegu in drugo. Med posameznimi točkami in po alegoriji o polnoči svira slav. »Slovenska Filharmonija«. Po polnoči prosta zabava in ples. Začetek točno ob 8. zvečer. Vstopnina 1 K.

Sokolska prireditev na Igu.

»Sokol« na Igu je priredil na dan sv. Štefana veselico, ki je v vsakem oziru povoljno uspeša. Umevno je, da tudi ni manjkalo plesa. Obširni gostilniški prostori gosp. Gerbeca so bili do zadnjega kotička zasedeni. Proti večeru se je vršil tudi srečolov in kdor je imel srečo, je dobil lahko za 10 vinarjev lepo darilo. — »Sokolu« moramo le čestitati na tako lepo uspeli veselici, posebno ker so isto posetile večinoma cele sokolske družine. S tem je pokazal »Sokol«, da živi krepko življenje in ne bo izginil, akoravno mu gotove osebe želijo najbližjo smrt.

Slovensko gledališče.

Predno nadaljujemo našo oceno o gg. solistih in o uprizoritvi opere »Janko in Metka«, moramo predvsem poudariti to, da ne maramo osebnega kulta v nobeni obliki, temveč hočemo popolnoma stvarno in nepristransko vso celoto raztelesiti in samo onemu našo pozornost posvetiti, kar je tudi v resnici dobro, napak pa, ki niso bistvene, se izognemo, ker te ne spadajo v predale listov, katerim ni glavna naloga, posvetiti vse svoje moči gledališču. Drugače bi cela stvar seveda izgledala, če bi imeli list, ki bi prinašal samo gledališke ocene. Tu bi prišla v prvi vrsti v poštev slaba stran vsakega igralca, kajti tak list je pravzaprav namenjen igralcu samemu, da se uči in izboljšuje. Toda, ker takega lista seveda nimamo, je časih čisto na mestu, če se ožigosa to ali ono uprizoritev, a to le v slučaju, kadar je ista prav škandalozno slaba. Sicer pa se tudi jako mnogo pove z molčanjem. Če se

o igralcu prav ničesar ne napiše, čuti isti popolnoma dobro, da je krivda nad njegovo glavo in njegova čast mu bode drugič velevala, da storjeno temeljito popravi. Ali o tem samo še en stavek. Pri nas n. pr. ima nekdo osebne mrznje do gosp. Reinerja, zato se skuša znositi nad njim s tem, da ga omalovažuje, ter protežira drugega. Ne maramo tu nikogar braniti, a tudi ne nikogar napadati, temveč samo konstatiramo suha dejstva. Drugemu je po priliki zelo nujno potrebno, da pohvali nad vse gđ. M. Peršlovo in tako gre to dalje in dalje, pri tem pa se izpusti glavni namen dnevne kritike in ta je navduševanje občinstva za gledališče, torej gmotna stran, na kateri naše gledališče občutno trpi. S temi izvajanji je torej naše stališče popolnoma jasno in na tem stališču hočemo ostati vedno. In sedaj k stvari. — Največ pohvala za uspeh cele opere gre v prvi vrsti gđ. Thalerjevi. Njen Janko ni pogrešal v nobenem oziru ničesar. Prav težko si je samo predstavljati še večjega poredneža, kot nam ga je podala ona. To je bila njena prva izključno pevska vloga in prav razveselila nas je s stalnostjo svojega zvonkega glasu. Dobra druga je imela v gđ. Smidovi, ki se je pokazala to pot, kot premišljena igralka. Kljub težočam, ki jih vsebuje vloga Metke, izgledala je imenitno, le zunanosti na dobro bi bilo, če bi drugič opustila razne nad- in podloge. Gđ. M. Peršlova zasluži naše priznanje kot izborna pevka, vendar bi bil njen uspeh še vse večji, če bi bila pisana vloga Jere v njej primerni leži. Naravnost presenečeni pa smo bili po finem nastopu gđ. R. Peršlove. Če bode dobila dobrega učitelja, postala bode jako porabna moč, talenta ne pogrešamo. Gđ. Nadasovi dela ljubljanska megla občutno škodo, zato tudi tako razpoloženje. Prav posrečen tip je ustvaril g. Peršl. Opremil ga je z dobro masko in z neprisljnim igranjem. Njegovemu petju nimamo očitati ničesar. Opero je to pot vodil g. kapelnik Czajaneč, ki nas spominja nekoliko na Beniška. On studira hitro, a ne prav temeljito. Sicer pa je svojo nalogo rešil zelo častno. Režija in scenerija zaslužita v resnici pohvale. Uprizoritev te opere zasluži po vsej pravici to, da so vse njene reprize razprodane, kar bode v vzpodbudo igralcem, kakor tudi v gmotno korist gledališča. b.

Zborovanje Slovenskega profesorskega društva.

Včeraj dopoldne je »Slovensko profesorsko društvo« imelo v mali

LISTEK.

Ti in ona.

Spisal Anton Antonov.

Ti, ali se še spominjaš onih jesenskih dni, ko si hodila vsak dan ob šestih zvečer in jaz nekliko korakov za Teboj po isti poti in v isto hišo domov? Seveda se spominjaš.

In ob teh večerih ravno je bilo, ko je moja duša zahrepenela po Tvojem prijateljstvu.

Ko se je nekega dne v oni jeseni dogodilo, da sem videl Tvoje krasne oči, sem te zaljublil. Srce bi hotelo samo Tvojega prijateljstva, želelo si je več, živati in naslajati se je hotelo v Tvoji ljubezni, in pospešil sem korake za Teboj — saj veš, dan pred Vsemi Svetniki je bilo, — ter Te poprosil, če se Ti smem pridružiti. Ti si mi vljudno, a hladno dovolila.

Ako sem Te kaj vprašal, si mi odgovarjala kratko, in nič nisi sledila mojemu govorjenju. Zares bila si pušta, kakor je bil dolgočasen oni dan pred Vsemi Svetniki. Zato pa sem umolknil in pustil sem Te za seboj brez slovesa...

Spremljal sem Te takrat prvičkrat in zadnjikrat v tisti jeseni.

Nič več nisem hodil nekaj korakov za Teboj po isti poti in v isto hišo domov, nič več Ti nisem hotel biti nadležen, ampak zavil sem raje v gostilno, kjer sem si hladil svoj plam-

tečo ljubezen z vinom v zakajeni in zaduhli sobi med veselimi in brezbriznimi tovariši, ali pa sem sanjari o Tebi po blatnih jesenskih gozdih...

Misli moje so bile vedno pri Tebi, a gledati v Tvoj obraz si nisem upal več.

Vse sem torej počel, da bi Te pozabil, ali ta ljubezen še do danes ni ugasnila. Srce še sedaj obupava in bolesti mre, ker ve, da se ne vidiva nikdar več.

Čim bolj sem se Te ogibal, čim bolj sem se udajal pijači, čim bolj sem divjal po blatnih gozdih, tem vedno lepša in lepša, zapeljivejša in veličastnejša se je zarisavala Tvoja podoba v moji duši, ki jo je bolj in bolj razjedal grozni obup.

In naključilo se je, da sem Te srečal prvokrat po onem dogodku. Noga mi zastane, neče dalje, duša pa me je vlekla z neodoljivo silo k Tebi, okoli pa Te je prosilo vsaj prijaznega pogleda...

Ali šla si mimo mene po mestnem parku ponosno in prezirljivo.

Tedaj pa je moja duša zaihtela in zdelo se mi je, da plaka z menoj tudi samotni gozd, po katerem sem iskal uteho in usmiljenja tisti večer. Toda zastoj sem brodil po lužah in taval po gozdni tmuni.

Vrnil sem se ves blaten in duševno in telesno izmučen v mesto mimo onog gostilne, kjer je bila ona a krčmarica.

Prijazno me pozdravi, potem pa zazdeha. Pozno je že bilo. Nikogar

že ni bilo pri mizah. Grozna puščoba in samota povsod!

Zahotelo se mi je tedaj po ženski prijaznosti, in ona je bila z menoj tisti večer zelo prijazna, da, naravnost ljubezniva. Ugajalo mi je to. Umirilo se je moje duševno valovanje in pil sem tisti večer v oni gostilni, mnogo sem pil in se zaročil s krčmarico. Sedel sem pri njej, a ona mi je pravila, koliko časa me že ljubi, koliko dote ima, koliko ji nese gostilna itd., skratka, vse svoje srce mi je razodela, samo tega mi ni povedala, koliko zob ji manjka in koliko let je tedaj štela. Postarna devica je bila ona, ali petična, in jaz sem postal tisti večer torej njen zaročenec in bodoči krčmar na »Krtini«, tako se je namreč reklo tisti gostilni. Ne vem, kako se je bilo to zgodilo.

Že drugi dan se je ta novica širila od ust do ust po celem mestu, katere tudi ti nisi preslišala. In ženski jeziki so mi prinesli na uho vest, da si bila še tisti dan hudo zbolela. In vedi, da sem jaz vsled te vesti veselja vriskal, ker jel sem zopet upati, da me ljubiš...

Predpustni čas je hitro izgineval, saj se je vrstila veselica za veselico, in vesele ure so kratke. Ti nisi nobene izpustila, in tvoje zaupne prijateljice so mi pravile zaupno, da so tvoje oči po vseh teh veselicah iskale nekoga. Rekle so zopet te tvoje prijateljice in trdile, da sem bil ta nekdo jaz. In jaz sem se prijazno nasmehljal tem tvojim prijateljicam, a duša moja je veselja vriskala...

Zasanjala je lepe sanje moje ljubezni, in zopet sem upal, da me ljubiš...

Zadnja predpustna veselica je bila tedaj tisti večer. Prejšnjih plesov se nisem udeleževal, ker sem imel kot zaročenec drugega dela čez glavo, a na zadnjem sem hotel pokazati celemu mestu svojo izvoljenko. Tako se je zgodilo, da sem pripeljal njo v plesno dvorano, kjer sem jo predstavljajal zdaj za svojo zaročenko, zdaj za svojo teto, kakor je bilo ravno potrebno. Ti si bila tudi v tej dvorani, in videl sem, da nekoga iščeš. In zopet se je vzbudila moja duša in upala, da me ljubiš...

Nisi me bila še zapazila. Ko pa je godba zaigrala, sem se približal skoraj nerodno k tebi in te samo s pogledom poprosil za ples.

In kolika radost! Ti si mi dovolila uljudno in prisrčno! Zavriškal bi bil tedaj, da nisem na elitni veselici! Tudi ti si bila istih misli, tvoja in moja duša sta se našli, in kaj more kdo nama.

»Minka, jaz te ljubim neskončno,« sem ti zašepetal na uho.

»Kupi mi vrtnico rdečo in mi jo pripni pred njo, veš, pred tvojo zaročenko,« si zahtevala.

In jaz omamljen od ljubezni sem ti kupil rdečo rožo in ti jo pripel pred njo na tvoje drhteče grudi.

In ona, saj si jo videla, je pobledelela, in nič ni rekla. Spoznala je in začutila, da sem za njo za vedno izgubljen... In še bolj je pobledelela. Oči so se ji zbulile, in ustnice so se ji

dvorani ljubljanskega »Narodnega doma« svoje peto redno zborovanje. To zborovanje zasluži pozornost, ker je na njem prišlo v razgovor lepo število perečih šolskih in narodnih vprašanj.

Naše profesorstvo je tako agilno, zavzema se za umstveni napredek Slovencev, zlasti pa za slovensko šolstvo s toliko vnamo, da zasluži javno priznanje.

»Vsak narod imej šole v svojem jeziku« in »narod, ki nima svojih šol, mora izginiti iz okvira evropskih narodov«, v teh dveh stavkih je izražena baza, raz katero razpreja slovensko profesorstvo svoje plodonosno delovanje. Želimo, da na tem zdravem, narodnem stališču vztraja v vsej lepi složnosti, ki je izzorila že marsikak uspeh.

Zborovanja, katero je vodil društveni predsednik prof. dr. Žmavc, so se v nenavadno obilnem številu udeležili zastopniki vseh srednješolskih zavodov na slovenski zemlji, kot gostje pa zastopnika hrvaškega profesorskega društva v Zagrebu prof. dr. Stjepan Srkulj in Mijo Krključ in pa dr. Mihajlo Pičeta iz Sarajeva, hospitant na ljubljanski c. kr. II. državni gimnaziji. Udeležil se ga je tudi državni poslanec prof. Vrstošev, ki je bil državni poslanec Jare zadržan.

Na predlog prof. dr. Žmavca se je na kabinetno pisarno odposlala jubilejnemu letu primerna udanostna brzojavka.

Iz predsednikovega poročila povzamemo, da šteje društvo 240 rednih članov, kar je za slovenske razmere več nego častno, in da se društvo z uspehom bori tako za varstvo stanovskih interesov, kakor zlasti za poslovanje naših srednjih šol. Največ truda povzročajo nove slovenske učne knjige, zlasti ker se je boriti z velikimi denarnimi težavami. Izdajanje slovenskih učnih knjig bi bilo nemogoče, ako v društveni zaklad za prirejanje in izdavanje slovenskih učnih knjig ne bi pritekali blagovoljni darovi.

Iz tajnikovega poročila (prof. dr. Ilešič) posnemamo, da so poleg društvenega odbora kaj marljivo poslovali različni strokovni odseki (matematiški, filološki, naravoslovski, zemljepisni itd), da so se vršili še precej dobro obiskovani društveni večeri, na katerih se je referiralo in razpravljalo o tem in onem, da je društvo v čim najprijaznejših odnosih s sličnimi slovanskimi, zlasti pa jugoslovanskimi organizacijami, kar je rodilo že marsikak lep uspeh.

Hrvaško profesorsko društvo bode oskrbelo šol-

groznega duševnega trpljenja tresle.

In jaz je nisem miloval, nisem pristopil k nji, da jo tolažim, ne, ostal sem pri tebi, in zavrtela sva se zopet v strasten ples... Vživala sva sladke trenutke resnične ljubezni.

Ona pa je brez slovesa izginila iz dvorane. Nič več je nisem videl. Drugi dan je zbolela, in odpeljali so jo v bolnišnico, kjer je veliki teden umrla. Veliki petek so jo pokopali.

Spomlad je bila tedaj prišla v deželo in tudi v najini sreci.

Gore in doline, travniki in loze, vse je bilo v zelenju in cvetju, midva pa sva se ljubila v neskončni razkošnosti, in narava je vsa praznovala triumf najine ljubezenske svatbe!

Presrečna sva bila midva tedaj, a ona spi večno spanje in čaka vstajenja...

Nikdar se nisem spominjal nje v onih srečnih trenotkih, urah in dnevih, a sedaj mi nehote pride misel nanjo.

Srečna sva bila midva, ti in jaz, da presrečna! Pa na svetu ni nič neminljivega in nespremenljivega, in pridrvila je nevihta, pribobnelo je valovje in treščilo čolnček najine neizmerne sreče ob ostre čeri...

Zato mislim vselej ob tebi tudi nanjo, ker mi ljudje pripovedujejo, da dan za dnem hujšaš, ginevaš in umiraš...

Pravijo, da pojdeš kmalu za njo...

In jaz jim verjamem.

ske izdaje znamenitejših slovenskih pesnikov in pisateljev.

Nedelavnost se ne sme očitati tistemu slovenskemu profesorstvu, ki vestno vrši svoje napore stanovske dolžnosti, v svojem prostem času spisuje slovenske učne knjige, sodeluje v odborih skoro vseh prosvetnih društev in je v velikem številu zastopano v vsakem prosvetnem ali leposlovnem listu. Naše šolske razmere se vobče niso znatno izboljšale. Celo na Kranjskem še vedno nimamo niti ene popolnoma slovenske državne srednje šole. Sloveščina se še vedno zapostavlja na korist nemščine.

Blagajnik, profesor Perušek, poroča, da ima društvo koncem letošnjega leta K 1036:16 čistega imetka, dočim je v društveni knjižni zalogi K 986— čistega.

Na predlog preglednikov se blagajniku prof. Perušku izreče topla zahvala in se mu podeli absolutorij.

Pri volitvah se v priznanje njegovih zaslug za društvenega predsednika per acclamationem vnovič izvoli prof. dr. Žmavc, na izpraznjeni odborniški mestu prof. dr. Kušar in Kržišnik, za odborniškega namestnika pa prof. dr. Cerka.

Zanimivejše so resolucije, ki so na tem zborovanju prišle v pretres.

Učencem »slovenskih« srednjih šol slovenska izpričevala!

O tej upravičeni zahtevi je poročal prof. Grafenauer. Naše srednje šole se sicer štejejo za slovenske, izpričevala pa so vedno še nemška. To treba odpraviti.

Nemška šolska izpričevala delajo velike neprilike učencem kakor roditeljem. Marsikak učenec, zlasti učence nižjih razredov, ne ve povedati, kaj o njem govori izpričevalo. Še manj morejo iz izpričevala uspehe in neuspehe svojega sina presojati iz večine nemščine nevesči roditelji delavskega ali kmečkega stanu, in tako jim ta, v tujem jeziku pisana šolska obvestila, povzročajo mnogo nepotrebnih, in dostikrat prav mučnih in nepedagoških sitnosti. Nemško šolsko izpričevalo pa utegne za učenca biti usodepolno zlasti v slučaju, če je učenec primoran prestopiti na drug, tuj zavod. Vsaj bode iz nemškega izpričevala vsakdo sklepal, da prihaja učenec z zavoda z nemškim jezikom in zahtevala se bode od njega takemu zavodu primerna izurjenost v nemščini.

Resnih zaprek proti uvedbi slovenskih šolskih izpričeval ni, kajti šolska izpričevala niso več kopije nemškopisanega (nemščina je uradni jezik!) glavnega kataloga in idrijska realka in škofova gimnazija že izdajata slovenska šolska izpričevala.

Na slovenskih srednjih šolah je sistemiziranih vse premalo definitivnih učnih mest, vobče se slovenske srednje šole hudo zapostavljajo.

O takozvanem suplentskem vprašanju poroča prof. Vagaja. Suplentske mizerije ni morda krivo to, da se filozofskim študijam posveča preveliko število naših vseučilišniškov, marveč jo povzroča edinole dejstvo, da država na slovenskih srednjih šolah ne ustanovi toliko definitivnih mest, kot bi jih morala, ko bi se za slovenske srednje šole zanimala s toliko ljubeznijo kot se za druge. Ne da bi namreč z rastočim številom razredov na posameznih zavodih rastlo tudi število definitivnih mest, to število nasprotno pada, raste pa število slabo dotiranih suplentskih mest. Na ta način si je država preteklo leto samo na Kranjskem prihranila 2700 K, odnosno je za to svoto prikrajšala na definitivna mesta čakajoče slovenske suplente. Seveda šteti na ta način edinole na slovenskih zavodih, nemški zavodi pa se vesele najblagohotnejšega pospeševanja od strani prav taiste učne uprave. Zelo poučno je v tem pogledu, ako primerjamo odnose na naših

slovenskih zavodih z onimi drugih zavodov v naši državi. Na avstrijskih nemških srednjih šolah je razmerje med definitivnimi gimnazijskimi učitelji in suplenti takšno, da pride na sto definitivno nameščene profesorje samo 17 suplentov, na laških srednjih šolah jih na sto definitivnih pride 18, na hrvaških 25, na čeških 27, na slovenskih pa kar 32 suplentov, dočim pride na kranjskih nemških zavodih na sto definitivnih profesorjev samo 10 suplentov. Če bi vlada hotela slovenske srednje šole dvigniti na stopnjo paralelnih nemških zavodov, bi morala ustanoviti najmanj 13 novih definitivnih mest. Da vlada slovenske srednje šole in slovensko profesorstvo namenoma zapostavlja, je očitno.

Na slovenskih srednjih šolah naj se kot obvezen predmet vpelje prostoročno risanje v zmislu učnih naredb z dne 20. marca 1909. Poroča prof. Wester.

Matematika naj se tudi v višjih razredih poučuje slovensko! Poroča prof. Reissner. S tem, da se vsled ministrske naredbe tudi na zavodih s slovenskim učnim jezikom matematika poučuje nemško, je doseženo edinole to, da se dijaki v tem predmetu strokovno slabo izobrazujejo, nemščini se pa pri matematiki tudi ne privajajo. Odločati pa more edinole strokovna izobrazba in ker more temeljito strokovno posredovati edinole materinščina, naj se tudi matematika poučuje slovensko, to pa tem bolj, ker se njej sorodna fizika poučuje slovensko.

Prav tako naj se tudi zgodovina in zemljepisje poučujeta slovensko!

Poroča prof. dr. Cerka, kako naj zgodovina blaži čustva, če je učitelj primoran, predavati kolikor mogoče suhoparno in enostavno, brez vsega poleta, ker bi ga drugače dijaštvo niti ne umelo! Edinole v materinščini poučevana zgodovina bi mogla dosegati svoj pedagoški smoter. Vzporedno z zgodovino pa se mora tudi njej sorodna zemljepisna veda poučevati slovensko.

Obžalujemo, da teh vseskozi resnih in temeljitih, z obilnim dokazilnim materijalom podprtih referatov ne moremo podati nadjrobneje. Koncem vsakega referata so se stavile primerne resolucije, katere je občni zbor vse sprejel soglasno in z velikim odobravanjem.

V konsekvenci podanih resolucij je prof. Cerka zahteval, da se ustanovi po eno zgodovinsko mesto na ljubljanski prvi in na novomeški gimnaziji, prof. Kobal pa, da se ustanovi več mest risarskih asistentov.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoclemšek.

Loterijske številke.

Dvigljene v sredo, 28. decembra 1910
Brno: 34, 9, 90, 75, 79.

Borzna poročila.

Dunaj, 29. decembra. Pri »Živnostenski banki« so se dosegli tako dobri uspehi, da se bodo kljub temu,

da se je letos akcijski kapital zvišal, za to upravno leto izplačale zopet dividende po 14 K.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 28. decembra 1910.

Stoletni papirji.	Dunaj	Biograd
4% majeva renta	93-45	93-65
4-2% srebrna renta	97-50	97-70
4% avstr. krona renta	93-35	93-55
4% ogr.	91-95	92-15
4% kranjsko deželno posojilo	96—	97—
4% k. o. češke dež. banke	94-20	95-20

Srečke iz l. 1860 1/2.	216—	222—
» » l. 1864	315—	321—
» » l. 1868	157—	163—
» zemeljske I. izdaje	300—	306—
» » II.	292—	298—
» ogrske hipotečne	257-50	263-50
» dun. komunalne	527—	537—
» avstr. kreditne	531—	541—
» ljubljanske	95-50	101-50
» avstr. rdeč. križa	97—	103—
» ogr.	67—	73—
» bazilika	44-50	48-50
» turške	261-75	264-75

Banka.	483—	493—
Ljubljanske kreditne banke	483—	493—
Avstr. kreditnega zavoda	669-75	670-75
Dunajske bančne družbe	557-25	558-25
Žužne železnice	116—	117—
Državne železnice	752—	753—
Alpine-Montani	765-50	766-50
Češke sladkorne družbe	254—	256—
Živnostenske banke	287—	289—

Valute.	11-37	11-39
Cekini	11-37	11-39
Marke	117-55	117-75
Franki	95-10	95-20
Lire	34-90	35-10
Rubliji	253-25	254—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 28. decembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911	za 50 kg	10-86
» » oktober 1911	za 50 kg	10-52
Rž za april 1911	za 50 kg	7-74
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5-56
Oves za april 1911	za 50 kg	8-37

Efektiv.

10 vin. cencie.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knaflovo ulice (nasproti glavne pošte)

pristine švicarske vezanine

najcenejši nakup 182

oprem za neveste.

Občinska hranilnica

v Drnišu v Dalmaciji

sprejema

hranilne vloge

od K 2— do K 100.000—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5.000— brez odpovedi, zneske do K 20.000— proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. — Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku. 3825

Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drniš.

Drože (kvas)

iz tovarne

vinskega cveta in drož

v Račjem (Štajersko)

249

popolnoma naravno, ker se obilo kot najboljša in najprijaznejša zrna.

Usojam si vljudo opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
 kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

NOVOLETNA DARILA!

„Predno si nakupite božičnih daril si
 blagovolite si ogledati še moje izložbe in presodite cene! —
 Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage
 volje vsaktera pojasnila, da se prepričate in odločite se bodele
 takoj, da si nabavite svojih potrebščin le pri tvrdki“

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg ali Sv. Petra cesta.

Specialna trgovina najnovejših precizijskih ur (s izpričevali točnosti)
 svoje lastne tovarne ur v svici z varstveno znamko „IKO“.

Največja zaloga ur, zlatine in srebrnine, juvelov
 ter briljantnih nakitov itd., istotako ogromna izbira kina-
 srebrnega blaga, kakor nastavkov, jedilnega oročja itd.,
 vse v najmodernejšem slogu.

Postrežba strogo solidna. Cene najnižje!

Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno pošto.
 Telefon 273. Brzojavni naslov: „H. Suttner“.

: Cenik zastop; in poštnine pristoje.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
 po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
 račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
 najrazličnejše načine. — Ravnoten menjalnice: zamenja tuj denar,
 prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
 — Eskoptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje inenic, nakaznic,
 dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dōbe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
 pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem zadrugi domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 22.116.121-11
 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

Brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
 sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
 metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po
 5 $\frac{1}{2}$ % brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
 in praznikov.

Telefon št. 185. Poštno hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica št. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
 od dne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
 papirje vsah vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavnica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da
 sklone zavarovalno po-
 godbo bodisi za življenje,
 ali pa proti požaru le
 pri slovenski banki
 „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
 domač slovenski zavod,
 da more nalogo, ki si
 jo je stavil, izpolniti v
 najširšem obsegu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovenski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne
 načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za
 preskrbljenje za starost, za slučaj
 smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svo-
 jim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovenska zavarovalnica z vse-
 skozi slovensko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gnotno podpira narodna društva,
 organizacije in prispeva k narod-
 nim dobrotinim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-
 svojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJA“ v Ljubljani.

Š
L
O
V
E
N
S
K
I
D
E
N
A
R
N
I
Z
A
V
O
D

∴ Največji, najvarnejši
 slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši
 slovenski denarni zavod.

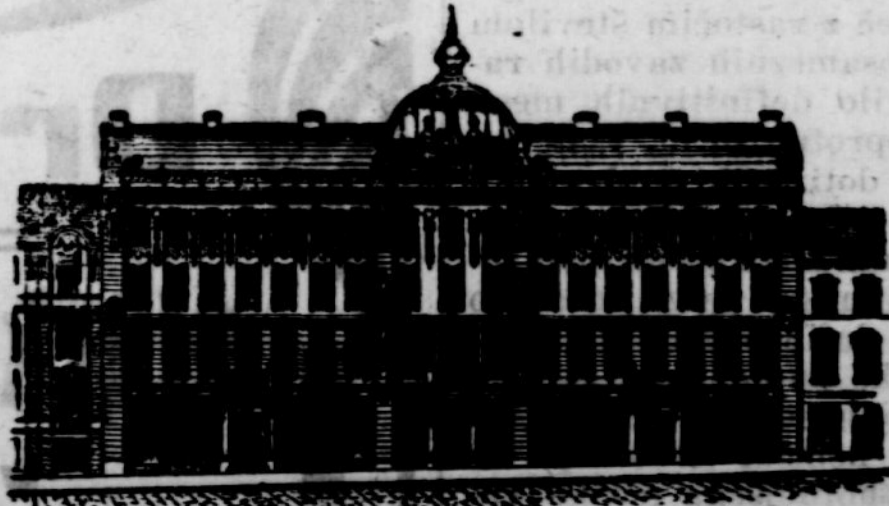
Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kren.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kren.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kren.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
 rezervnega zaklada še mestna občina
 ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
 svoje močje. Izguba vložnega denarja je
 nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
 potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
 vsaka spekulacija z vložnim denarjem.

Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
 po 4 $\frac{1}{2}$ %, brez odbitka; nevzdignjene obresti se
 pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
 denar.

Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti
 amortizaciji po najmanj 1 $\frac{1}{4}$ % na leto. Daje po-
 sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
 hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
 in obrtnikov pa kreditne društvo.